

MESEC MAJ PRI BARVICAH

Prejšnji mesec smo v lončke z zemljo posejali semena. Lončke smo postavili na okensko polico v igralnici in opazovali rast od semena do rastline.

V mesecu maju pa je že čas, da te rastline presadimo na vrtno gredo pred vrtcem. Korenine so dovolj razvejane, stebila dolga in listi veliki. Čas je za opazovanje od rastline do pridelka. Pred sajenjem smo v gredo dodali še nekaj zemlje.

Rastline, ki niso dobile prostora na vrtni gredi, smo presadili v manjše lončke in jih odnesli domov.

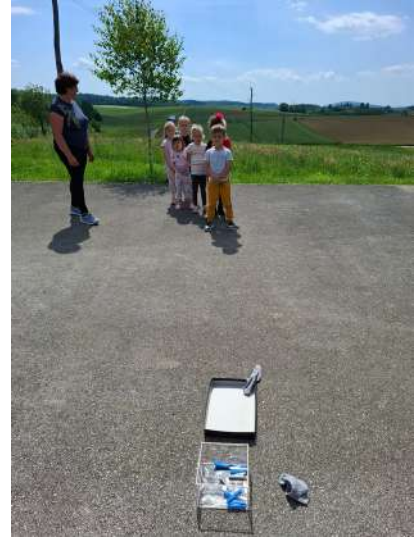
Za rastline v vrtni gredi smo skrbeli tako, da smo jih v času, ko ni dovolj deževalo, zalili. Spremljali smo njihovo rast in redno odstranjevali plevel. Težko pričakujemo prvi pridelek, ki ga bomo uporabili v prehrani.

Poleg skrbi za gredico smo se pripravljali tudi na športne igre. Pridno smo telovadili in vadili v igralnici ter na igrišču.

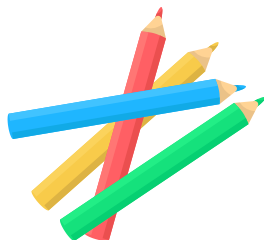

Izdelali smo si plakat, ki nam je bil v pomoč pri navijanju.

Izdelali pa smo tudi barvne možičke, ki znajo telovaditi in plesati.

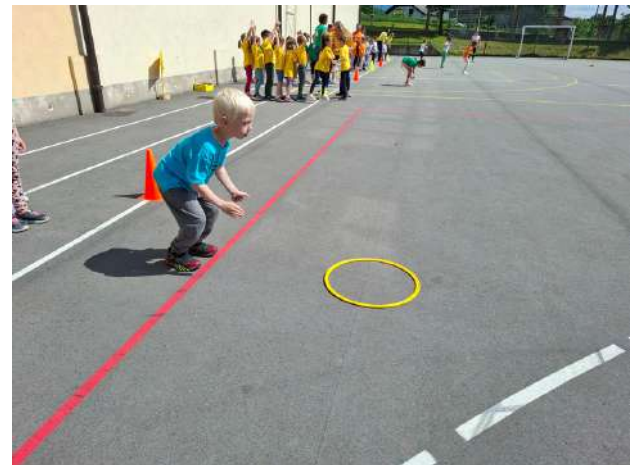
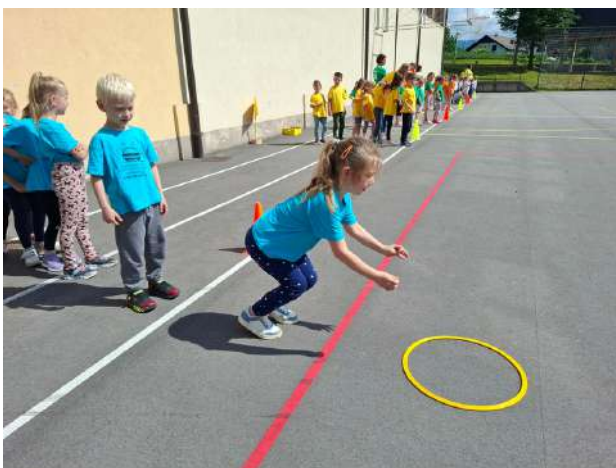

Športne igre belokranjskih vrtcev so tokrat potekale v Semiču, kjer smo se odlično odrezali. Prejeli smo pokal, medalje in priznanje. Naslednje leto pa bo gostitelj naš vrtec, kar pomeni, da bodo Športne igre Belokranjskih vrtcev 2026 v Dragatušu.

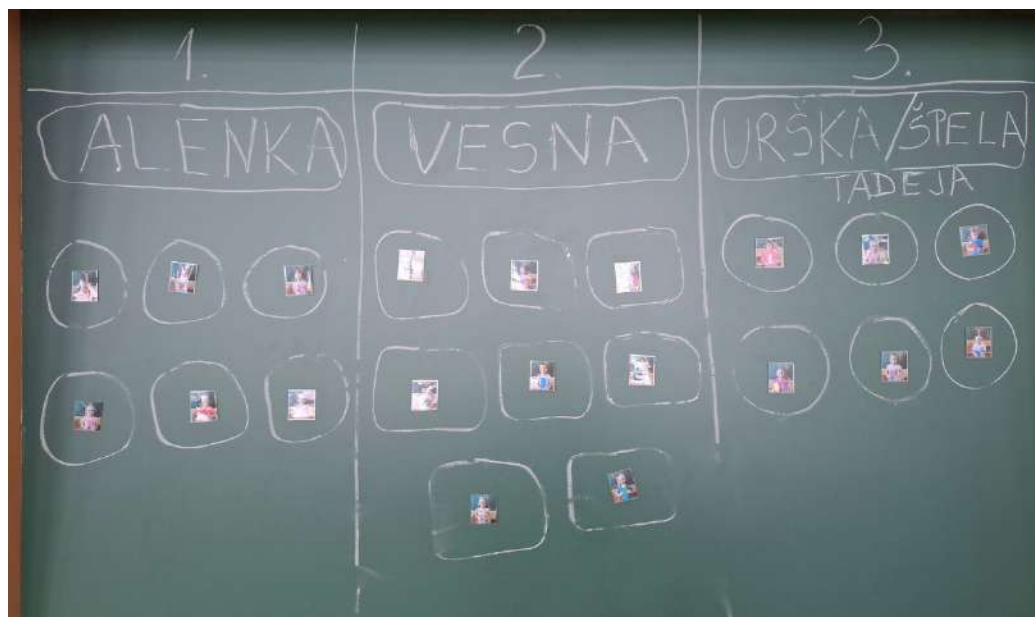

Kot bodoči šolarji smo se resno lotili še reševanja nalog iz Cici vesele šole.

Cel mesec pa smo se potihem pripravljali na posebno doživetje, na odhod v vrtec v naravi. Naši jutranji pogovori so bili velikokrat kar dolgi, saj nas je zanimalo, kaj nas čaka. Ogledali smo si fotografije doma Lipa v Črmošnjicah, se pogovarjali o dejavnostih, ki jih tam izvajajo in se dogovorili, v kateri sobi bomo spali.

Na težko pričakovani dan nas je ob odhodu spremljal dež, vendar nam to ni pokvarilo razpoloženja.

Čas na avtobusu smo si krajšali s petjem in vsakih nekaj minut vprašali: "Koliko časa se bomo še vozili?" Ko smo prispeli v dom Lipa, so nas najprej namestili v sobe. Pomagali smo si pri oblačenju posteljnine, potem pa pojedli okusno kosilo, saj smo bili že pošteno lačni.

Po kosilu smo imeli nekaj prostega časa. Izkoristili smo ga za risanje, igranje, pogovor, predvsem pa za obisk svojih prijateljev po drugih sobah. Največji izziv je pa bil, kam pospraviti veliko vrečo sladkarij.

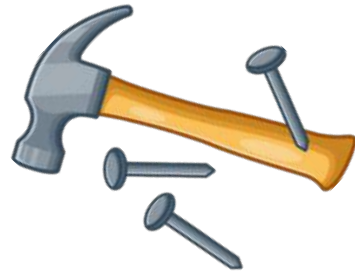

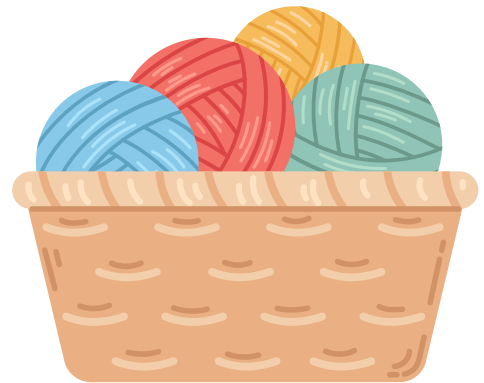
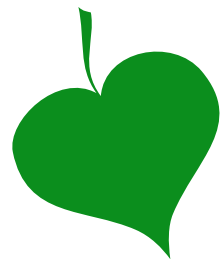
V deževnem popoldnevu smo načrtovane dejavnosti izvajali v domu. V Veveričjem duplu smo spoznavali pastirske igre, v delavnici pa s tehniko žebljanja izdelali lipov list.

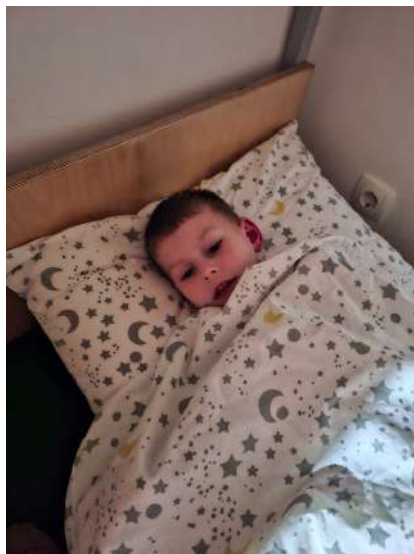

Po večerji smo se odpravili na sprehod in si pred spanjem privoščili še nekaj sladkega. Ravno tako so bile tisto noč sladke tudi naše sanje, saj smo po napornem dnevu hitro zaspali.

V sobotno jutro smo se prebudili dobre volje in v pričakovanju novih dejavnosti.

Po zajtrku smo se odpravili na sprehod v gozd. Že na poti smo našli sledi gozdnih prebivalcev. Sledili smo jim.

V gozdu smo se naučili, kaj jedo veverice in kako si hrano skrijejo za zimo.

Spoznali smo nekaj zanimivih predmetov, ki jih lahko najdemo v gozdu pa tudi nekatere strupene rastline.

Malo globlje v gozdu pa smo odkrili lisičje domovanje z več vhodi.

Ob poti smo na travniku opazili divji luk. Nekateri otroci so ga poskusili in ugotovili, da kar malo peče.

Ob vrnitvi v dom smo živali, o katerih smo se pogovarjali v gozdu, opazili tudi v Medvedjem brlogu. Tako se je imenovala ena od učilnic, v kateri smo po malici nadaljevali s pogovorom o belokranjskem izročilu in z ustvarjanjem. Vsak otrok si je iz gline izdelal svojo pisanico.

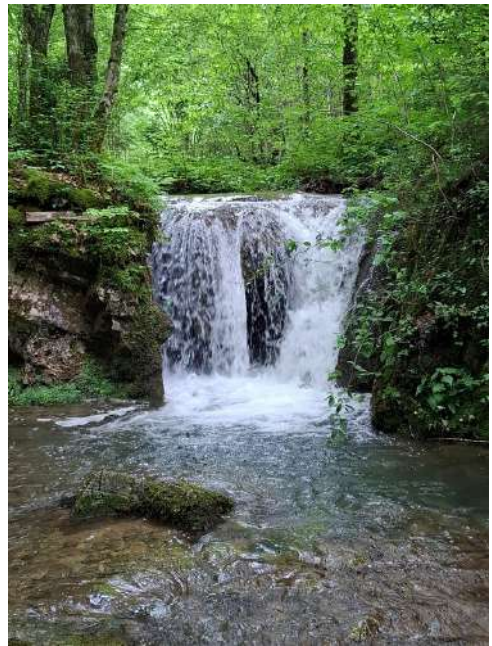

Po obilnem kosilu nas je čakala najlepša, pa vendar najzahtevnejša pot – obisk Divjega potoka. Ker je prejšnji dan deževalo, je bila pot ob potoku precej razmočena in spolzka. Kljub temu smo uživali in s pomočjo domišljije odkrivali svet palčkov in vil. Zmaja in rakov pa nismo uspeli spoznati. Mogoče nam bo uspelo ob naslednjem obisku.

V dom smo se vrnili ravno v času malice. Tokrat smo si jo morali pripraviti sami. Nabrali smo nekaj suhih vej, storžev in suhe trave. S pomočjo učiteljice Tadeje smo pripravili taborni ogenj, medtem smo veselo peli, potem pa smo si pripravili opečen kruhek.

Po večerji smo se zbrali v Veveričjem duplu. Vtise preteklega dne smo zlili na papir, se igrali z lego kockami in prebirali knjige. Pripravili smo si še kino, za zaključek pa pižama party. Pred odhodom v sobe je bilo slišati same lepe komentarje:

“Ja bi bil še tu.”

“Zakaj moramo že domov?”

“Ja bi bila tu še sto dni.”

“Lepo je bilo.”

Utrujeni smo hitro zaspali.

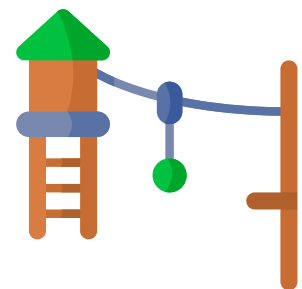

Prebudili smo se v sončno jutro, pojedli zajtrk in še pred začetkom dejavnosti spakirali kovčke. Kljub včerajšnjim komentarjem smo že malo pogledovali skozi okna in spraševali, kdaj nas pridejo iskat starši. Ob dopoldanskih aktivnostih pa smo na to kar pozabili. Zabavali smo se na igralih, se spuščali po jekleni vrvi (zipline) in se pod nadzorom učiteljice Sabine učili streljanja z lokom. Všeč nam je bilo tudi plezanje po plezalni steni.

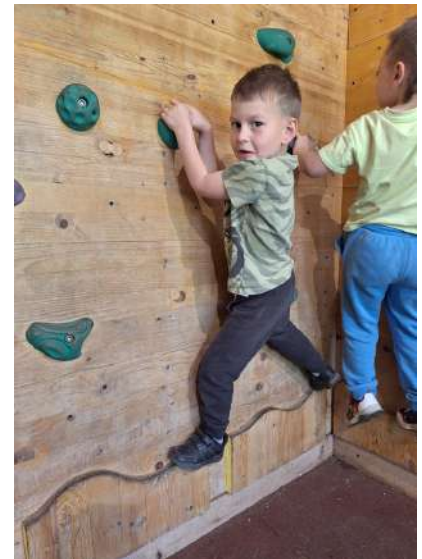

Pred odhodom iz doma Lipa smo si privoščili še odlično kosilo, potem pa je bil že čas, da stečemo v objem svojim najdražjim. Hvaležni smo, da smo skupaj preživeli lep vikend.

